

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16EK/158/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6126212521
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Penťa
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6126212521.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX E., právne zast. JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s.r.o., so sídlom Národná 17, 010 01 Žilina, IČO: 36848654, proti povinnému: B. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, XXX XX G., o vymoženie výživného s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietne.

II. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, ktorý bol doručený súdu dňa 21.01.2026, domáhal od povinného vymoženie výživného na základe exekučného titulu –rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 9P/185/2023 zo dňa 29.04.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.05.2024, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 9P/185/2023 zo dňa 28.05.2024, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.06.2024 (ďalej spolu len „exekučný titul“).

2. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

3. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.

4. Podľa § 53 ods. 4 Exekučného poriadku súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti. Z dôvodu podľa odseku 3 písm. g) zamietne návrh v časti opakujúceho sa príslušenstva, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu.

5. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

6. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

7. Podľa § 48 ods. 6 Exekučného poriadku exekučný titul a verejné listiny sa pripájajú k návrhu na vykonanie exekúcie ako pôvodný elektronický dokument, ktorý je autorizovaný, alebo ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou pôvodného dokumentu v listinnej podobe. Zaručená konverzia sa nevyžaduje, ak návrh na vykonanie exekúcie ako oprávnený podáva ten, kto je pôvodcom exekučného titulu, alebo právnická osoba so 100 % majetkovou účasťou štátu, ktorej predmetom podnikania je konsolidácia pohľadávok verejného sektora podľa osobitného predpisu.

8. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

9. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

10. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. V zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. V zmysle § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

13. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

14. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamena, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010).

15. Vzhľadom na zákonnú povinnosť súdu ustanovenú v § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, súd preskúmal návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy za účelom zistenia zákonných predpokladov na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd v prvom rade prihliadol na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať (ďalej len „procesné podmienky“) v zmysle § 161 CSP. Následne skúmal, či návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy netrpia niektorou z procesných väd podľa § 48 Exekučného poriadku, ktoré sú dôvodom na zamietnutie návrhu. V predmetnom štádiu exekučného konania sa exekučný súd okrem iného zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený vykonateľný exekučný titul, a teda či tento z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch je vykonateľný tak po stránke formálnej, ako aj materiálnej, a či je podaný návrh na vykonanie exekúcie v súlade s týmto exekučným titulom.

16. Po preskúmaní elektronickej formy exekučného titulu (rozsudku, oprávneho uznesenia) a doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti súd zistil, že tieto dokumenty boli predložené súdu ako elektronicke dokumenty, ktoré neboli autorizované pôvodcom, a ktoré zároveň nevznikli zaručenou konverziou pôvodného dokumentu v ich listinnej podobe. Na základe tejto skutočnosti bolo možné konštatovať rozpor elektronickej formy exekučného titulu a doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti s § 48 ods. 6 Exekučného poriadku. Exekučný titul, ktorým je rozhodnutie súdu, sa predkladá súdu v elektronickej forme buď ako pôvodný elektronickeý dokument, ktorý je autorizovaný súdom, ktorý ho vydal, alebo ako elektronickeý dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou pôvodného dokumentu v listinnej podobe. Daná zrejma nesprávnošť zakladá dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku.

17. Ďalším prieskumom návrhu na vykonanie exekúcie súd zistil, že oprávnený v časti E) uplatnil nárok na vymozenie zameškaného výživného v celkovej výške 400 EUR (za obdobie mesiaca január 2026), a bežného výživného vo výške 480 EUR mesačne do budúcnosti.

18. Súd preskúmaním výrokovej časti exekučného titulu zistil, že jeho prvým výrokom sú maloleté dieťa: H. F., nar. XX.XX.XXXX a maloleté dieťa: B. F., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti matky (oprávneného), tretím výrokom je povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa: H. F., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 260 EUR mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (oprávneného) s účinnosťou od 14.09.2023, a jeho piatym výrokom je povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa: B. F., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 220 EUR mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (oprávneného) s účinnosťou od 14.09.2023.

19. Súd v exekučnom konaní po oboznámení sa s návrhom na vykonanie exekúcie a jeho prílohami zistil, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnená osoba uvedená matka maloletých detí, ktorá bola exekučným titulom určená za osobu, ktorej sa maloleté deti zverili do osobnej starostlivosti, a ktorá je ich oprávnená zastupovať a spravovať ich majetok, a ktorá bola určená za platobné miesto, v prospech ktorého sa má plniť súdom určená výživovacia povinnosť.

20. Súd k uvedenému dodáva, že pokiaľ je dieťa maloleté, návrh na vykonanie exekúcie na vymáhanie výživného voči jednému z rodičov je v mene maloletého dieťaťa oprávnený podať a v konaní ho zastupovať zákonný zástupca – rodič, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Výživné je však nárokom dieťaťa a nie rodiča, ktorý maloleté dieťa zastupuje. Platí to aj v prípade, keď súd v základnom konaní svojím rozhodnutím určil, že povinný rodič má platiť výživné maloletého dieťaťa do rúk druhého rodiča (toho, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti). Takýmto rozhodnutím súd vymedzil subjekt (tzv. platobné miesto), ktorému sa výživné poukazuje, keďže ho nemožno plniť do rúk subjektu nespôsobilého na právne úkony (maloletého dieťaťa). Takýmto vymedzením rodiča prijímajúceho výživné v mene dieťaťa nespôsobilého na právne úkony nedochádza k prevodu alebo prechodu nároku na výživné priznaného rozhodnutím súdu na tohto rodiča.

21. Výživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonnou povinnosťou, ktorá v sebe zahŕňa právo dieťaťa na výživu a s tým korešpondujúcu povinnosť obidvoch rodičov dieťa vyživovať. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, nie rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Ak si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, určenú právoplatným rozhodnutím súdu alebo súdom schválenou dohodou, povinný rodič neplní, dieťa má právo domáhať sa splnenia tejto povinnosti jej núteným výkonom. Pri vymáhaní pohľadávky výživného je teda oprávneným maloleté dieťa, v prospech ktorého je výživné priznané a povinným je rodič, ktorému bola uložená povinnosť platiť výživné. Pri zastupovaní maloletého dieťaťa v exekučnom konaní na vymozenie výživného od povinného rodiča sa pripúšťa, aby pri podaní návrhu na exekúciu zastupoval dieťa druhý rodič (R21/1981).

22. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Súd mal za preukázané, že v návrhu na vykonanie exekúcie bol v časti A) Účastníci konania a ich zákonní zástupcovia – oprávnení - ako oprávnený uvedená matka maloletých detí, ktorá však nebola oprávnená požadovať splnenie nároku z exekučného titulu vo svojom mene. Pri vymáhaní výživného je oprávneným maloleté dieťa, ktoré má právo domáhať sa splnenia vyživovacej povinnosti jej núteným výkonom. Jeho rodič, v tomto prípade matka maloletých detí sa v návrhu na vykonanie exekúcie uvádza vždy len ako zákonný zástupca oprávnených.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k právnomu záveru, že návrhu na vykonanie exekúcie nemožno vyhovieť, a to z dôvodu rozporu návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, rozporu návrhu s § 48 ods. 6 Exekučného poriadku, v čoho dôsledku súd v celom rozsahu návrh na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku v spojení s § 53 ods. 4 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

24. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199b Exekučného poriadku oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

26. Podľa §199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

28. Oprávnený si návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 214,08 EUR. S prihliadnutím na skutočnosť, že došlo k zamietnutiu návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď účastníkom exekučného konania je iba oprávnený a konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal, tak ako je to uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.